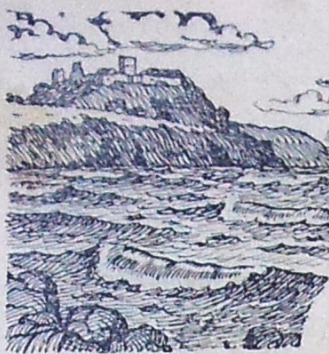

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasse. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Avertissementsprisen er pr. Petitlinie
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre.
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 65

Fredag den 1. Januar 1915

3die Aarg.

Frugtavlssagen.

Gode Muligheder.

Af Havebrugskonsulent A. Dalskov
Gentofte.

Man kan ikke undgå i disse urolige Tider at tænke paa, hvorledes Fremtiden vil forme sig for vort lille Lands økonomiske Forhold.

Hidtil har Krigen maaske ikke tilføjet os større Skade, nogle har tjent godt og tjener fremdeles, og andre set til og maa vel endogsaa bære nogle Omkostninger, men der kommer vel en Dag, da Krigen har Ende, og saa bliver det et stort Spørgsmaal, om de Porte, der nu saa gæstfrit aabnes for os, da ikke lukkes og maaske endnu tætlere end de var det før. En Ting kan man nemlig være sikker paa, at den nationale Samfølelse i de krigsførende Lande ingenlunde vil blive mindre, men at Grænserne udad vil blive skarpere end nogen Sinde før.

Sanihandelen mellem Landene var naaet til en mægtig Udvikling, Afstanden var forminsket, og vi kunde her i fuldt Maal baade nyde og udnytte Frugterne fra fjerne Virksomheder.

Men denne lette Adgang til mange Produkter, som vi selv kan frembringe her i Landet, rummer dog ogsaa en Fare, som man ikke kan se bort fra.

Det er bl. a. denne lette Adgang, der skaffer os de mange Tusind Kilo amerikanske Æbler her i Landet hvert Aar, og det er denne, der bevirker, at vi betaler ca. 6 Mill. Kr. til Udlandet til Havebrugsprodukter.

En stor Del af disse Penge kunde og burde blive her i Landet, de kunde jo skaffe Brødet til mangfoldige danske Familier.

Vi hører heldigvis ikke til de krigsførende Nationer, og forhaabentlig forskaanes vi for denne frygtelige Ulykke; men derfor var det ingen Skade til, at den nationale Samfølelse blev noget stærkere udviklet, bl. a. ogsaa paa det økonomiske Omraade.

Forhaabentlig vil dette komme, og dette Samarbejde mellem Producenterne og Forbrugerne vil blive saa meget lettere, naar de Produkter, der avles her i Landet, i alle Henseender er paa Højde med dem, der indføres.

Vi har paa Frugtavlens Omraade et mægtigt Arbejdsfelt,

thi ikke alene bør vi umuliggøre Importen af en Vare som Æbler, der tilmed betales med urimelig høj Pris; men vi bør ogsaa kunne skaffe gode danske Æbler til en rimelig Pris i den længste Tid af Aaret.

Men før dette sker, maa der rigtignok foregaa en væsentlig Forandring i den danske Frugtavl. Det kan ikke nytte f. Eks., at man planter ganske hen i det blaa, vælger Sotter, som slet ikke passer for Jordbunden, og hvor det hele anlægges ganske planløst. Dermaa

være System i Sagerne, ganske som i det veldrevne Landbrug. Man maa heller ikke glemme at give Frugttræerne Gødning, tænk, om det skete i Roerne i Marken; hvad mon Resultatet vilde blive?

Og man maa passe Træerne, de maa ikke være rene Asyler for alle mulige Svampe og Insekter; tænk, om dette skete med Køerne, at de var drivende fulde af Utøj; hvor mon Mælken saa blev af?

Og man maa ikke forsømme Frugten; den maa ikke være stødt og fyldt med Svamp og Jord, — tænk blot paa Æggene, hvilken Pris vilde man vel opnaa, hvis de var knækkede, jordede og maaske halvraadne.

Og saa er Frugten det fineste og sarest Produkt, som man kan have i sin Haand, naar den er, som den bør være.

Men hvad skal man da gøre?

Naar man skal plante, lad da en kyndig Havebrugskonsulent først undersøge Jorden, send ham Jordprøver, og lad ham vælge de Sorter, der passer for Jordbundsforholdene. Han vil ogsaa kunde give Vejledning om selve Plantningen, og i mange Tilfælde vil det udmærket kunne betale sig at lade ham udføre den.

De Træer, man har, maa aarligt gødes, dels med Naturgødning og dels med Kunstgødning. Valget af denne bestemmes efter Jordbundens Beskaffenhed. Kalk bruger alle Frugttræer, navnlig Æbler og Kirsebær, i rigelig Mængde.

Træerne skal holdes rene; de skal besprøjles om Vinteren med 4 pCt. Blaastensopløsning (uden Kalk, men med noget Sukker); lider de af Skjoldlus og Blodmider o. s. v., sprøjler man en Gang med 20—25 pCt. Svovlkalkopløsning i Februar Maaned.

Fangbælter skal anbringes om alle Træstammerne, og de bør fornyes og de gamle brændes mindst tre Gange om Aaret. De bedste Fangbælter, som man har i Øjeblikket, er „Defendo“ faas bl. a. hos Nordisk Blomster-Import, Farimagsgade Nr. 52 i København. Med hvert Bælte følger Brugsanvisning og særlig Vejledning.

Beskæringen begrænses saa meget som muligt, men Udtynding er ofte nødvendig.

Og saa endelig Frugten. I dette Øjeblik ligger der vel hist og her en Del Frugt. Mange Steder har man den liggende paa Loftet, hvor den ligger og visner og rynker og taber sin gode, friske Smag.

Man bør sortere de holdbare Sorter fra de uholdbare, og al Frugt af ringere Kvalitet lægger man til Side til snarlig Brug.

Den fine, holdbare Frugt pakker man forsigtigt ind i ganske tyndt Silkepapir og lægger den i en Kasse og blander med lidt tør Vestreelse, ca. 5 kg til 50 kg. Frugt, og saa stiller man Kassen i sin Kælder.

Opbevaret paa denne Maade vil den gode Frugt kunne holde sig længe, og man vil overraske sig selv

og sine bekendte med al den dejlige Frugt, man har, og hvis man vil sælge, vil man erfare at Frugthaven fortjener Opmærksomhed, og at den betaler kongeligt derfor, naar man blot bærer sig ad paa rette Maade.

Ægte fransk Ridderlighed.

Den tyske Presse, der har haft saa meget at fortælle om den daarligere Maade, hvorpaa Franskmandene behandlede deres Fanger, begynder nu at indse deres Fejltagelse, og i „Hamburger Fremdenblatt“ offentliggjordes forleden nogle Feltpostbreve, der tilfulde bærer Vidne om den bekendte franske Ridderlighed.

Saaledes skriver Kommandanten ved Krigsfangelejren ved Cettie til en Dame i Hamburg:

„Fangerne Korrespondance skulde egentlig kun afsendes hver tiende Dag; men jeg har undtagelsesvis tilladt, at det Brev, hvori Deres Mand Kammerater fortæller om hans Død, afsendes allerede nu. Samtidig sender jeg det Brev, han skrev den 8. ds. De faar saaledes det sidste Brev. Som Deres stakkels Mand skrev, inden han døde en tapper Død i den Krig, som Frankrig hverken har ønsket eller efterstræbt. Deres Mand er blevet vel plejet, men hans Saar var alvorlige og forværredes ved, at han blev liggende saa længe paa Slagmarken. De sidste militære Æresbevisninger ydedes ham i Cettie af franske Soldater. Modtag, højærede Frue, min ærbødige Hilsen og vær forvisset om min dybeste Medlidenhed.

A. Campagne, Kommandant ved Krigsfangelejren i Cettie.“

Krykkerne.

Fra et Besøg i en Trævarefabrik i en lille smaalandsk By fortæller Forfatterinden A. Ehrencron-Kidde i „Natt.“:

Langs Væggene saa tæt, saa tæt op mod hinanden, at de næsten dannede en forvirret Masse, saa jeg — ene Krykker! Endnu umalede, som nøgne Benpiber saa jeg Krykke ved Krykke, saa langt Øjet rakte, Salen rundt, stablende, faldende over hinanden, som trængte de selv til Støtte.

Jeg saa forfærdet paa den gamle. Han nikkede. Ja, sagde han, det var en Bestilling fra Tyskland. En Bestilling, som det hastede med, som Drengen meget rigtig havde sagt.

„Sektusen par krykor!“ gentog han, „och se'n faar en tænke paa, at det år endast här — bara ifraan denna ena fabriken . . .“

Da jeg om Aftenen var gaaet til Ro og laa og kunde ikke sove, syntes det mig bestandig, som hørte jeg alle disse Krykker komme op ad Gaden og klapre forbi over Sten-

broen under mit Vindue; en evig Klapren og Støden i Gadens Sten. Krykke bag Krykke — seks tusind Par!

Tejnepræsten.

Paa Nordbornholm ligger en liden By blandt Klipper og Skov mod Øst, hvor Fiskeren breder sit Garn i Ly og lytter til Havets Røst; thi Havet og Himlen kalder ad Folket i hver en Alder.

Ja, Fiskeren drages fra lille Pog mod Søen og Søndags Daad. saa, før han kan læse en Skolebog, han kender til Sejl og Baad; og meget han vel erfarer om Storme og Bølgeomarer.

Og Himlen ham drager ved Herrens Aand, der toner i hver en døbt med Ordet om Troens, det rige Fond, som Herren har dyrt os købt; men hvem mon der følger Kaldet, for Trængselens Storm har gjaldet?

For Hundrede Aar siden havde Tejn den samme Natur som nu; men ringere synes den hele Egn og lavere Folkets Hu; thi Kroen som Havets Søster da kaldte med vilde Røster.

Den himmelske Kalden man hørte ej for Banden og Drik og Spil; man vandrede sorgløst den brede Vej ad Undergangsdybet til; for ingen gik hen at være de Stakler mod nogen Fare.

Mens Revolutionernes Storme slog Stor-Fyrster og Smaa- med Skræk, og Folkehavsbølgerne Magten tog og skyllede Troner væk, i Kirken var intet Røre, man sov paa sit grønne Øre.

Vel lod der en kirkelig Vægterrost derovre i København; men enlig den var, og saa langt mod Øst man hørte ej om dens Navn; da maatte Naturen tale for Folket at faa af Dvale.

Det var i det store Forvirrings Aar, vi mistede Norges Land, September-Orkanen med Skræk og Saar slog manden Bornholmer-Mand; og tredive Fiskerbaade forsvandt i det dybe vaade.

Fra Tejn var tre Fiskere gaaet i Vrag og fra paa det vide Hav, da Uvejret kom med et Brus og Brag, der spaaded om Dybets Grav; i Baaden genlød en Stemme: „Aa, bare vi dog var hjemme!“

Men Stormvinden hen over Havet for med Vilddyrets Raseri; den væltede alt, hvad der var om Bord og spottet med Foleri —; hu, hej! hvor den kunde hærge og rulle med Bølgebjergel!

At sejle i Havn var ugørlig Daad, som Stormen fra Øst drev paa; og Mørket tog til, saa den arme Baad drog fremad paa maa og faa; hvert Øjeblik var som Stunden, naar alt skal gaa ned til Bunden.

Mens Fiskerne skjalt paa den aabne Grav, Jeppe Jensen et Ord fik sagt: „Mon Gud kunde frelse fra sligt et Hav, der raser med Helvedsmagt?“ De to andre paa ham stirred, de troed, han var forvirret.

Men Jep' saa en Stjerne, har Roret tog, og Baaden den holdt paa tværs, saa Bølgerne ikke paa Siden slog og lagde dem udenværts; tilsidst i den vilde Brænding af Baadstad han havde Kending.

„Nu styrer vi lige mod Kysten der, maaske kan vi naa i Land!“ Men Baaden slog haardt mod et Klippeskær saa borte blev alle Mand, i sydende Hvirvelstrømme det nyttede ej at svømme.

En Styrtse knasted dog Baadens Vagt til Klippen, hvor han tog ved; men Bundsøget greb ham med voldsom Magt

og trak ham i Dybet ned, da tyktes ham Haabet omme, han ventede Dødens Komme.

Men pludselig ser han et lille Barn, det siger: „For Livet strid!“ og Jeppe gav Spræl som en Fisk i Garn for Drengen, der var saa hvid, da folte han brat med Varme sig loftet paa stærke Arme.

Et Øjeblik efter han fandt sig selv paa Land i en Bunke Tang, han kom ham til Hjælp paa den vaade Seng og lofted hans tunge Krop, med Drengen i Haand han vandred og folte sig helt forandret.

Saa skottede han til Drengen hen „Saa lille og dog saa stærk!“ men denne blot nikked til ham igen: „Ja, det var et Underværk!“ de skiltes ved Baadsthuset, og Jeppe faldt om i Gruset.

Af Folkene der blev han baaret ind, og snart blev han stærk og sund, men Synet af Drengen stod i hans Sind, det slap han ej nogen Stund, han vidste, det var vor Herre, der vilde hans Dødsvej spørre.

Thi før havde Jeppe jo levet vildt i Vantro med Spil og Drik, nu saa han, at hele det Liv var spildt, som fortes med Egnens Skik, hvor var vel hans to Kammerater, der omkom som raa Krabater?

Men det, at Gud havde set hans Nød og sendt ham sin Søn, da Tanken om Menneskehjælp var død, det drog ham til Tak og Bøn, han saa, det var alt af Naade, og fattede Frelsens Gaade.

Fra nu blev hans Liv af en anden Art, han skyede Byens Kro og læste Guds Ord, der er aabenbart for Mennesker, der vil tro, han skyede ogsaa Stræden, hvor Sladderer gik med Banden.

Saa uderligt travlt han siden fik, han pløjede Hav og Jord med lige stor Ivrighed, mens han gik og lyste af Glæde stor, han vidnede og for Næsten, der kaldte ham Tejnepræsten.

Septemberorkanen som Herrens Bud til Bøn havde ringet ind, men mange, som da havde bedt til Gud, forlod ham i Solens Skin og agted ej Aandens Kalden til Tro — for i Dødens Rallen.

Saa slov var ej Jeppe, han tænkte saa: „Den Herre, som mægter alt, som elsked os, fra vi var ganske smaa, og tilgav os, om vi faldt, ham vil jeg med Livet tjene, hvad andre saa end vil mene.“

Og derfor tit endom han vandred her for Verden til Spot og Skam, men var der en syg eller Døden nær, da sendte man Bud til ham, og da kunde Jeppe tale, saa Folk maatte ej af Dvale.

Han talte om Syndens og Dødens Magt, der drager os mod et Dyb, som Evigheds mørket er underlagt, „og vi er kun uselt Kryb, der ikke formaar at stige didover i Lysets Rige.“

Saa pegte han opad, mens Talen faldt som Vaarbækkens sagte Strøm; „Jeg kender en Herre, vor Frelser kaldt, med Synderne mild og om, som over et Hav af Smerte vil bære os ved sit Hjerte.“

Det kendtes, at Herren var Jeppe nær og styrked ham med sin Aand, som bygger et Menigheds-Samfund der, hvor Troen er fælles Baand; thi Jeppe vandt ogsaa nogen, som mødtes ved Bibelbogen.

Ved Jordefærd eller ved Hjemmedaab var Jeppe ret ofte Præst, thi over hans Skikkelse lyste Haab, der passed til hellig Fest. Hans Tale blev respekteret, skønt han ikke var studeret.

Han kom ej med Kjole og Krave paa og Embedsmands-Værdighed, i Fiskermænds Klæder, der tit var graa, til Arbejd og Fæst han skred, der sagtes, han gik i Klynge med Engle, man hørte syngte.

Og saaledes var han i firti Aar et Lys for den hele Egn, saa mangen en saelsom Fortælling gaar om Jeppe som Præst i Tejn, og da han med Smil henblundet, selv Præster over ham grundet.

I Kirken herovre var længe dødt, og Vægtene ofte sov, men Folk, som engang havde Jeppe mødt, de havde ej mer behov, thi Herren kan alle Dage en Fisker til Præst udtage

K. M. Kofod.

Af Strikkestrømpens Historie.

Man troede, at Strikkestrømpen var forsvunden for bestandig. For de ældre af de nulevende Generationer var den blevet til en blid Erindring; naar de tænkte paa den, saa de deres Moder eller Bedstemoder for sig — for dem havde Strikkestrømpen været en uadskillelig Ledsager. Den Gang, i de gode, gamle Tider, var der mange Kvinder, der i den Grad havde vænnet sig til dette Arbejde, at de ogsaa ved festlige Lejligheder lod Strikkepindene klirre. Men nu troede man det helt forbi. Industrien var ogsaa paa dette Omraade vokset Hjemmearbejdet over Hovedet; desuden var Haandarbejde ikke særligt yndet af Damerne, der var optagne af mange andre Interesser, og naar de gav sig af med Haandarbejde, foretrak de Arbejder, der havde en mere kunstnerisk Karakter end Strikkestrømpen.

Saa kom Krigen, og paa een Gang fejrede Strikkestrømpen en fuldstændig Genopstandelse rundt omkring i de forskellige Lande. For mange var det en Kunst, der maatte læres paany, men Øvelsen kom snart igen.

Strikkekunsten er ældgammel; allerede i Bronzealderen har man kendt den, thi i en Træstamme fra den Tid, der er fundet i Trindhoe i Jylland, laa en strikket Kvindehue, og fra koptiske Grave fra det 5. og 7. Aarhundrede stammer lignende Fund. Strikkestrømpen synes derimod Oldtiden ikke at have kendt, thi de ældste Vidnesbyrd om strikkede Strømper er, i Sammenligning med de andre strikkede Sager, ikke meget gamle; Litteraturen kender ikke til Strikkestrømpen før 1680. Det er Howels Verdenshistorie, der omtaler den første Strikkestrømpe; det drejer sig der om silkebroderede Strømper, forfærdigede i Spanien og baaret af Kong Henrik VIII af England. Fra samme Tid foreligger Vidnesbyrd om, at Strømpestrikkning i stor Maalestok var begyndt, thi i August 1527 blev det ældste Strømpestrikkelaug oprettet i Paris, og i England i 1564 nævnes den første Strømpemager, William Rider er hans Navn.

De flittige Mænds og Kvinders Hænder fik snar en Konkurrent i Strømpestrikkningen, idet man opfandt Maskiner af Træ, Jern og Staal. Medens Strikkeren eller Strikkersken tager Maske efter Maske paa Pinden, gør Strikkemaskinen Arbejdet hurtigere og lettere ved at forberede og fuldende alle Masker i en horisontal Række. Allerede i 1589 kom en Opfinder paa den Tanke; William Lee, Magister i Theologi ved St. John's College i Cambridge, indrettede den Gang den første „Kuliersstol“, en Strikkemaskine, der var saa fuldendt, at man endnu i vore Dage kan anvende den uforandret.

Den første Omtale af denne Maskine forekommer først langt senere, nemlig i et Bønskrift fra Londons Strømpemagere til Cromwell omkring Aarene 1653 eller 1658.

De første maskinstrikkede Strømper har næppe været mere formfuld-

endte end den første Strømpe, en lille Skolepige strikker i Skolen, thi det er slet ikke saa let, hverken med Haanden eller Maskinen, at følge Benets og Fodens Form. De Strømpestrikkemaskiner, der i 1670 kom fra England til Østerrig, og de Maskiner, som Englænderen Samuel Wise i 1769 tog Patent paa, kunde ikke give Strømpen den rette Form; først den Strikkemaskine, som Decroix opfandt i 1798, var nogenlunde i Stand dertil. I de sidste hundrede Aar har Strikkemaskinen undergaaet flere Forandringer, saaledes i 1815 af Andrieux, hvis Maskine behersker den svære Kunst at forøge og formindske Maskeantallet. Det er Franskmandene Fonquet og Terrot samt Tyskeren Eisenstück, der har bragt Strikkemaskinerne frem til deres nuværende Fuldstændighed.

It's a long way to Tipperary!

Soldatersang, som synges overalt.

Ikke alene i de engelske Skyttegrave og paa Marschlure, hvor de engelske Soldater færdes, men næsten over hele Verden spilles og synges en populær Soldatervise, der i Oversættelsen lyder saaledes: Der er langt til Hjemmet!

Paddy kom til London for at kæmpe for John Bull, — alle syntes glade, som var Gaderne af Guld, — sang og priste Picadilly, Strand og Leicester Square, til Paddy bandede paa Irsk og raabte: Aa, la' vær'.

Refræn:

Der er intet som Tipperary — paa vor ældgamle Jord. Der er lang Vej til Tipperary, hvor min søde Molly bor — Good by Picadilly — Far vel Leicester Square! Der er langt, langt hjem til Tipperary,

Aa, var jeg blot der —

Paddy skrev til Tipperary og til Molly: Aah! Skriv det til mig, hvis Du ikke Brevet skulde faa, og finder Du en Stavfejl, min søde lille Ven, saa maa du ha' mig undskyldt, for det er en rædsom Pen. Der er intet som Tipperary o. s. v. Molly skrev til til Paddy, men hvilke triste Ord: Tænk Dig, Mike Maloney med de mange Tønder Jord, har fri't til mig i Gaar, og Fa'r har gi't ham Ja, saa kom og frels mig, hvis Du el's gerne vil mig ha'. Der er intet som Tipperary o. s. v.

Allinge Havn.

—o—

De for 1914 projekterede Arbejder er i det væsentlige fuldførte, men Portspillet lader stadig vente paa sig og før det kommer og bliver opstillet og faststøbt kan Porten jo ikke lukkes betryggende.

Sporlægningen paa Blakmolen og dennes Flytning længere ud mod Øst glider ogsaa godt, men dette Arbejde hører vel egentlig til Fortsættelsesarbejdet i 1915.

Det var ellers en slem Overraskelse med det Havnespor, som viste sig at være lagt nogle Fod for højt, og nu maa sænkes i hele sin Længde op til Gasværket, — hvem skal egentlig betale den Historie? Ja, det Havnespor, det Havnespor.

Det store Arbejde med Afdæmning og Uddybning af Yderhavnen

og udenfor denne, mener man jo nu vil blive overtaget af Firmaet Saa-bye & Lerche underhaanden. I al-fald er Forhandlingerne herom mellem Byraadet og Firmaet fremskredne, saaledes at man sandsynligvis slipper for at indhente nye Tilbud. Det er jo ogsaa rart, at faa dette ordnet snarest muligt, for at der kan træffes alle mulige Foranstaltninger i tide fra Entreprenørens Side, for at faa begyndt saa tidlig som muligt i Foraaret, særlig for Afdæmnings Vedkommende er det jo af største Vigtighed at have alt klart.

Naar nu Havnen bliver fuldstændig spærret til Sommer hvad saa? Skal al Trafik høre op her paa Havnen eller træffes der særlige Foranstaltninger for dog at bevare lidt af den her.

Man siger at der er under Overvejelse at tage Hul paa Inderhavns østre Mole og lave en Forbindelse herigennem ud til en Brygge eller Bro, udenpaa Dæmningen. Hvor i al Fald vore egne Skibe kunde lægge til i godt Vejr og laste Brosten eller losse Varer.

Ja noget maa der jo gøres i den Retning, for dirigere alt over Hammerhavnen bliver jo dog temmelig generende.

Men kunde det nu ikke tænkes, at det kunde ordnes paa en anden Maade. Nu da Indløbet projekteres temmelig bredere og visende mere i sydøstlig Retning, er det vel uden for al Tvivl, at Havnen bliver betydelig lettere at besejle i Magevejr, men at der sikkert ogsaa vil blive betydelig større Uro i Yderhavnen med sydøstlig Kuling, som sikkert vil genere betydeligt mere end nu, idet hele Suget fra „Stange Mølle“ Løbet nu vil drives lige ind i Havnen.

At en Dækmole skal opføres fra Pynten under „Højers Hotel“ foran „Stange Mølle“, samt Opfyldning af Løbet mellem Land og Skæret med store Sten, bliver derfor vistnok et tvingende Nødvendighed. Dette vil jo alle i al Almindelighed indrømme, men siger man, hvor skal Midlerne komme fra? Ja, det er jo Sagen, men kan man saa ikke tænke sig at tage lidt for ad Gangen og saa maaske ovenikøbet opnaa flere Goder.

Da denne Dækmole skal føres inde fra Havnepladsen og ud over Klipperne, kunde man saa ikke tænke sig at bygge dette mindre Stykke allerede nu. At planere og jævne disse Klipper og bygge nogle Lag oveupaa kunde da ikke blive saa dyrt, og da her er dybt Vand fra Pynten og indefter, kunde der ved Anbringelse af Frilholderværk nemt skabes en Anløbsbro paa denne Side, som saa i Tiden kunde fortsættes som Mole udefter, naar vi fik bedre Raad.

Af Byraadets Forhandlingler læser man, at det er Hensigten at se at faa 12,000 Kr. af Stalens eventuelle Laan til Kommunerne, til Vejanlæg, for at afdøde eventuel Arbejdsløshed, om dette Laan til vor Kommune kan faas, maa vel blive en Opgave at løse for vore Rigsdagsmænd, men man skulde synes, at der samtidig maatte kunne faas et yderligere Beløb i samme gode Øjemed af disse Penge til Anvendelse paa Havnen, der jo i sig selv byder bedre Garanti for et saadant Laan end Kommunen. Og saa blev vi jo hjulpe paa flere Maader paa engang.

Det er ogsaa meget uheldigt, eller hvad skal man sige, at der ikke kan skaffes den ringe Sum tilveje, som det vil koste at forhøje Bølgeskærmen paa Inderhavns Østmole, et Arbejde, der burde være udført for mange Aar siden, og som alle, der har med Havn og Skibsfart at gøre, er enige om er saa saare nødvendigt.

Det søndre og in eneste Slæbested i Indrehavnen burde ogsaa nu

rettes af i Linie med østre Kaj, det er for smalt nede, og det vilde lette Ophalingen af de store Baade betydeligt og dette er jo heldigvis ikke saa bekosteligt.

B.

Anno 13.

I „Allinge-Sandvig Folkebogsamling“ kommer fra Læsekredsen en Bog af Morten Pontoppidan med Titelen „Anno 13“. Tysklands Rejsning mod Napoleon for 100 Aar siden. Nu, 100 Aar efter, da Tyskerne atter er i en voldsom Kamp, bliver denne Bog særlig aktuel.

For den, der ønsker at undersøge grundigt fra Begyndelsen, fremfor at fæste Lid til de mange overfladiske og usikre Avisreferater, som i denne Tid oversvømmer de fleste Blade om tyske Forhold, vil Bogen kunne gøre Nytte ved at aabne Læserens Øjne for, hvor mægtige de tyske Kræfter maa være nu, naar man faar at vide, hvad de var allerede dengang (1813), og man kan efter endt Læsning af Bogen bedre forstaa, hvorfor Tyskerne tror paa Sejren.

Forordet til Morten Pontoppidans Bog „Anno 13“ lyder saaledes:

„Ikke ved nogen indlagt Tendens, men ved selve sit Emne paakalder nærværende Arbejde Læserens Sympati for den tyske Nations Enheds- og Frihedsstræben. Skulde det være forkasreligt at lade saadanne tysk-sympatiske Følelser opstaa hos Danske, ja da var der Intel andet for, end at man maatte holde den danske Almenhed i Uvidenhed om de paagældende Ting. Eller i hvert Fald maatte man nøjes med at meddele en overfladisk og skematisk Kundskab derom, som man var vis paa, Intel Indtryk kunde give.

Dette er vel omtrent det Parti, vi hidtil har taget under de senere Aartiers Arbejde paa dansk Folkeoplysning, og det kan have været forklarligt og naturligt. Men det duer ikke i Længden at stikke Hovedet i Busken og ikke ville se Guds store Gerninger, som er gaaet for sig lige foran Ens Dør. Det begynder med, at man ikke vil se, og det ender maaske med, at man ikke kan. Det begynder med, at man aflukker sig fra at føle Deltagelse for sit Nabofolks store Oplevelser, og det ender maaske med, at man ingen Oplevelser faar selv. Vi er ikke tyske og bliver det aldrig, men vi er det tyske Folks Frænder og Naboer, det kommer vi ikke fra.

Og naar man er sat som et lille Folk op ad et stort Frænde- og Nabofolk, ja, da er det vist og sandt, at man maa holde kraftigt paa sin Ejendommelighed og paa sin nationale Værdighed. Men dette er dog kun den ene Nødvendighed. Den anden er lige saa stor. Ja, i Grunden maa det vel kaldes den første Nødvendighed for det lille Folk i Forholdet til det store Nabofolk: at man ikke gaar hen og underbinder de Aarer, hvorigennem der skal tilflyde os Berigelser og Impulser for vort Sjæleliv og vor hele Kultur.

Her drejer det sig nu om en Følelsesbølge — eller dog i det mindste en lille Rislen af Samfølelse med det, der saa mægtigt allerede har begyndt at bevæge den tyske Nation i Anledning af Hundredaarsdagen for de mindeværdige Begivenheder i det store Frihedsaar.

Jeg har følt mig drevet til ved Udarbejdelsen af dette Skrift at gøre mit til, at ikke denne varme Bølge skulde komme til ved den danske Nations Sydgrænse at skylle mod en allfor haard og kold Mur af — villet Uvidenhed.

Saa tag og læs, Landsmand! Læs om en stor Tid, og giv dit Hjerter Lov at bevæges over Tyskernes hel-

temodige Kamp for tysk Frihed og Selvstændighed.

Stenløse, Februar 1913.

Morten Pontoppidan.

B.

Fra Uge til Uge.

—o—

Nye Industrier.

Ved vor Omtale af Silde-Eksporten fra Sandvig som ny Industri, er vi blevne gjorte opmærksomme paa, at der her i Allinge ogsaa er opstaaet en forholdsvis ny Industri idet Hr. Blikkenslagermester M. C. Funch har kastet sig over Fabrikationen af

Post-Trillevogne.

Disse lette smaa Vogne, som har en stærk Bæreevne, forbundet med, at de ere ualmindelig letløbende, har nu, efter overstaede Børnesygdomme, opnaaet den Anerkendelse af Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet, at dette udelukkende dækker sit Forbrug af denne Slags Vogne fra Hr. M. C. Funch, der trods en Del smaalig anlagt Konkurrence fra større Fabrikers Side, dog stadig hævder Pladsen som fast Leverandør til Postvæsenet.

— Det er glædeligt at se, at det mindre Haandværk endnu kan hævde sin Plads, naar tilbørlig Akkuratess og Snille forenes. Hr. Funch har i Løbet af de senere Aar leveret c. 135 større og mindre Trillevogne til Posthuse over hele Danmark.

Allinge Biograf

begynder paa Søndag sin første Forestilling i det nye Aar, og der er i den Anledning fremskaffes en Film af en ganske anden Karakter end de fleste af dem, der nu om Stunder gaar over det hvide Lærred. — „Pressens Magt“ er ubetinget et af de mest underholdende Skuespil, der er udgaaet fra Nord. Films Co. Der sluttes af med „Trylleløjten“, en Taskenspillers Genistreg, der er ovenud morsom. Se Annoncen.

Skilletegnes Betydning.

Hvor stor Betydning, Skilleteg- nene har, ses af følgende Interiør fra en Landsbysmeds Gaard:

Mester har sagt det. Med sin tunge Hammer han staa i Gaarden. Stampende i Broen, vor gamle, brune Hoppe staa og venter paa sine Sko. Af Liv og Sommerglæde de muntre Smedelæringer er fulde.

Hvis man læser dette op uden at tage Hensyn til Tegne og kun reiter sig efter Verslinierne, kommer Beskrivelsen til at lyde:

Mester har sagt det med sin tunge Hammer.

Han staa i Gaarden, stampende i Broen.

Vor gamle, brune Hoppe staa og venter paa sine Sko af Liv og Sommerglæde.

De muntre Smedelæringer er fulde. Mr. Blanco.

Snedig.

En Dansker, der nylig er vendt hjem fra en Rejse i Tyskland, fortæller følgende Historie, der for Tiden gaar mellem Mand og Mand dernede:

Kejseren fik under et Besøg ved Fronten at vide, at en jødisk Fusilier Sophus Levin havde udmærket sig under Kampene, og Kejseren udtalte Ønsket om personlig at yde den tapre Soldat en Belønning.

Sophus Levin blev kaldt frem, og Kejseren tog til Orde:

— Det glæder mig, min brave Fusilier, at høre, at De har givet Deres Kammerater et smukt Eksempel, og jeg vil gerne hædre Dem. Sig mig, hvad vil De helst have, 100 Mark eller Jernkorset?

— Undskyld, Deres Majestæt,

kun et Spørgsmaal. Hvad koster Jernkorset?
— Saa vidt jeg ved, har det en Værdi af 5 Mark.
— Saa vil jeg bede Deres Majestæt give mig 95 Mark og Jernkorset.

Naar Naboer handler.
Det var under Haandværker-Udstillingen i Varde, fortæller „Varde Folkeblad“. En af Byens egne Indvaanere — lad os kalde ham E. — var ved Fortunas Gunst kommen i Besiddelse af en lille Barnetrøje. Hans Nabo — H. — kom i det samme til, og et Øjeblik efter havde E., i hvis Aarer, der flyder godt jydsk Handelsblod, solgt ham Trøjen for 1 Kr., H. forlod Udstillingen og E. antog rimeligvis, at han gik hjem til sin Kone med den erhvervede Trøje: han opfangede nemlig ikke det lune Blik i hans Nabos Øjne. Kort efter vendte H. tilbage og betroede E., at han igen havde solgt Trøjen.
„Hvad fik du saa for den?“
„2 Kr.“
„Det var en fin Handel; men hvem fik Du saa til at gaa paa den?“
„Din Kone!“

Hele Nationen,
skriver „Kolding Folkeblad“, vil til Foraaret komme til at gaa med Bunden ud af Støvlerne eller maa gaa over til at bruge Træsko uden Læder-Overdel, hvis der ikke snart kommer et Udførselsforbud for Skotøj og andre færdige Lædervarer. Sagen er den, at der vel er kommet Udførselsforbud for Huder og Læder, men ikke for Skotøj o. l. Denne Inkonsekvens har medført en saa mægtig Eksport af Skotøj og desl., at Danmark i Løbet af ganske kort Tid vil blive uden Læder.

Hr. E. H.
har i „Bornh. Av.“ slaaet til Lyd for, at vi Bornholmere burde gøre noget for at vække Opmærksomhed for vor skønne Føde- i videre Kredse end hidtil og foreslaar, at alle Forretningsfolk her paa Øen lader deres Meddelelser eller Konvolutter paa-trykke en fiks lille Vignet eller Kort over Bornholm, der daglig kunde bringe Bud over Lande og præge i Folks Bevidsthed, at vor Ø med dens forskelligartede storslaaede Natur og milde Klima egner sig udmærket og har indrettet sig til at kunne modtage et større Kontingent af Turister og Badegæster.
Denne Tanke, at lade ethvert Forretningsbrev, enhver Korrespondance virke som Reklame for vor Kilde, er saa god, at den fortjener at kendes ogsaa af vore Læsere og tages under Overvejelse, tilmed da den kan realiseres af enhver Forretningsmand for ganske smaa Penge; men det forekommer mig, at ogsaa private burde have Lejlighed til at forsyne deres Korrespondance til dem derovre med et lignende Mærke, og henstiller derfor til „Østersøbadet Bornholm“, at det, mulig i Forbindelse med Bornholms Turistforening, lader udarbejde en Slags Samlermærker, forestillende Motiver fra Bornholms skønneste Egne, der i Lighed med Julemærket kunde købes og paaklæbes helst alle Breve, der mellem Aar og Dag afsendes herfra Øen.

Hammershus som Kongeborg.
Kgl. Bygningsinspektør M. Borch har i det kgl. nordiske Oldskriftselskab talt for Hammershus Genopbyggelse som Kongeborg. Hr. M. K. Zahrtmann kan ikke nægne, at Hammershus skal berøves sin gamle historiske Poesi, og foreslaar hellere at lade Slottets gamle Lade-gaard „Hammersholm“ genopbygge

som Kongeborg. Vi kan godt slutte os til Tanken. Det er jo saa rimeligt at Majestæten faar Husly paa Bornholm, ligesom han har faaet det paa Skagen. Nationalmusæet kan da istandsætte og montere Hammershus af sit righoldige Lager i antikke Sager, saa vi haade faar en Kongeborg og et historisk Museum.

Allinge Vandværk.

Voldgiftskendelsen mellem Gaardejer Aug. Lundgren paa Brogaard i Olsker og Byraadet, angaaende Erstatningen for Skade og Ulempe foranlediget ved Vandværket, er nu afsagt af Opmanden Ing. Prof. Ollgaard, København og lyder paa, at Gaardejer Lundgren skal have Syv Hundrede Kroner af Kommunen i Erstatning, men skal betale en Fjerdedel af Omkostningerne ved Voldgiften.

Den afsagte Kendelse er ifølge Overenskomstens Ordlyd herom, bindende og endelig for begge Parter.

Ejendom tilsalgs.

Den Snedkermester S. E. MUNCH forhen tilhørende Ejendom Matr.-Nr. 188a, beliggende ved Østergade i Allinge, er meget billigt tilsalgs. Bygningernes Brandassurancesum er 23,100 Kr. Det tilhørende Areal udgør ca. 5000 Kvdr. Alen. Liebhave bedes henvende sig i Sparekassen i Allinge.

By- og Herredsfuldmegetig Johannes Kofoed, Hasle.
træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Husk Ceres
Normalbrød faas fremdeles hos **M. S. Henriksen**

Ønsker De
smukke og moderne Fotografier, da henvend Dem i Atelierset ved Havnen.
Telefon 4. **Andr. Ipsen.**
Billeder indrammes.

Allinge Biograf.
Søndag d. 3. Januar Kl. 8 & 9.
Pressens Magt
eller
Stormløbet paa Grenville Bank.
Et spændende Skuespil fra den nye Verden.
Handlingen foregaar i den amerikanske By Grenville.
Tryllefløjten.
En Tankenspil-Genistreg
Fantastisk Lystspil i 1 Akt.

Gudstjenester.
—o—
Søndag den 3. Januar.
Ols Kirke Kl. 9 1/2. Skrm. 9.
Allinge K. Kl. 2.
Bethel i Olsker Kl. 5.
Tein Missionshus Kl. 6.
L. Pihl taler.
Fra 4.—9. Januar Bedegne i Bethel Kl. 6, i Tein Kl. 7 og i Allinge og Sandvig Kl. 8.

En nylig
konfirmeret flink, ung Pige, villig til at passe Børn, kan faa Plads til 15. Januar eller 1. Februar.
Bladets Kontor anviser.

Toget afgaar

Søgnedage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁶	10 ³⁷	3 ²⁸	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ²⁸	10 ⁵⁴	3 ⁴⁹	8 ³³
Klemensker	7 ⁵⁶	11 ¹⁷	4 ¹²	8 ⁵³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ²⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ³⁵	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	10 ⁵⁸	3 ⁵¹	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁶	4 ¹¹	8 ⁵²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴⁸	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁵	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹²	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ²⁰	1 ¹⁰	7 ⁵³
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	1 ¹⁸	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁸	10 ³⁹	1 ²⁹	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ³⁴	10 ⁵⁶	1 ⁴⁶	8 ³⁸
Klemensker	7 ⁵⁴	11 ¹⁶	2 ⁰⁶	8 ⁵⁹
Nyker	8 ⁰⁶	11 ³⁰	2 ²⁰	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ²⁵	11 ⁵⁰	2 ⁴⁰	9 ³⁰

Rønne—Sandvig.

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁴⁰	1 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	11 ⁰⁰	1 ⁵⁰	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁷	2 ⁰⁷	8 ⁵²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁶	2 ²⁶	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵²	2 ⁴²	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁴	2 ⁵⁴	9 ³⁹
Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹⁰	3 ⁰⁰	9 ⁴⁵

Huder og Skind
købes til højeste Dagspris
I. P. Møllers Eftfl.
ved Apotheket.

Stald- og Haandlygten „Maro“.
Uundværlig for enhver Landmand. Kan skilles ad og renses paa en praktisk Maade, saa at Lys- evnen holdes uformindsket i aarevis. Enestaaende stærk, da Beholderen er fremstillet af forstærket Staalplade med Beskyttelsesring.
Glasset er beskyttet mod Slag og Stød.
Prisen er kun Kr. 2,75 pr. Stk., hvilket er Røverkøb i Forhold til Kvaliteten.
Faas kun paa Nordlandet hos **M. C. Funch.**

Sorterede gode
Spise-Kartofler
sælges til 3 1/2 Øre pr. Pund i
Nordlandets Handelshus.

Ordet er frit!
Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“. Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.
Dette gælder baade Byen og Landet og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskre- tion med Hensyn til sine Kilder.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mang- ler De en Svend eller Lær- ling, en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En An- nonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfreds- stillende Resultat.

Elegante Visithkort
anbefales fra
Allinge Bogtrykkeri.

Sukker
sælges stadig til smaa Priser.
Allinge Kolonial og Produktforretning.

Allinge-Sandvig Sygekasse,
som er statsanerkendt, optager Med- lemmer indtil 40-aars Alderen. For- uden en daglig Pengehjælp yder Sygekassen fri Læge og Medicin for Medlemmerne samt fri Læge for deres hjemmeværende Børn under 15 Aar, desuden frit Sygehus- og Sanatorieophold.
Indmeldelser kan ske hos Kasse- rerer, Hr. Bager P. Holm, Allinge.

S. Bang.
Barber- & Frisør-Salon
bringes i velvillig Erindring.

Morsø moderne Kogeovne

Pris 63 Kr. netto.
Højde 62". — Meget smukt udført.
Firkantede med Magasinfyr, store Koge- huller, stor Varmeevne. — Varmen gaar ved Gulvet. — Sælges i

Nordlandets Handelshus.
Gammelt Støbejern tages i Bytte.

Til Julebagning
anbefaler vi vort ekstrafine Bagerimel samt alle Sorter Bageartikler.
Allinge Kolonial og Produktforretning.

Clwëtta's
„ALBA“
Crémant Chocolate
FINESTE DANSK FABRIKAT
I Hager og Ruller fra 10 — 100 Øre

Morsø Regulerings-Komfurer
bager og steger ganske fortrinligt.

Nr. 29
a 26 Kr. 50 Øre
Netto.
Nr. 30
a 31 Kr. Netto.

Nr. 31 for større Husholdninger koster 37 Kr.
Disse fyres og reguleres ligesom Magasinovne. Støbt af fineste Jærn med støbt Stegeovn, stor Vandgrøde, Kageplade, Bradepande, 1 Endeblade og med store Kogehuller.

Nordlandets Handelshus i Allinge.

Lommelampe-Elementer
ere aller hjemkomne og anbefales.
M. C. Funch.

Lad
Dem
fotografere hos
Alfred Kjeller.

Parlophon og Odeon-Instrument
er en ny og meget forbedret Udgave af Gramofon, som gengiver Tale, Sang og Musik i en hidtil ukendt ren og klar Tone, saavel med som uden Tragt, anbe- fales af Aktieselskabet „Norma“ Agent for Bornholm, der indrømmer meget gunstige Salgsvilkår.
L. Madsen, Sandvig.
Telefon 8.

Extrafint nyt islandsk Lammekød,
dyrlægekontrolleret, samt extra gode Kogearter anbefales
til billigste Pris.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Nye Sendinger af ny Høst og ny Fabrikation.

Amerikanske Bomuldsfrøkager, Dansk Soyaskraa.

Danske grove Hvedeklid. Blodmelassefoder,

Det ægte Glutenfoder

ventes i kommende Uge.

Nordlandets Handelshus i Allinge.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre,
Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Ny Humle. Høst 1914.

Friskmalet kraftig Malt til Øl. Altid frisk Gær

Bedste Sort Krydderier - alle Slags

Stor Sending store Amager Hvidkaal og Rødkaal
sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Tiden kræver

ikke alene Sparsommelighed, men
enhver dygtig Landmand maa, for
at kunne drive et virkelig rationelt Landbrug,
føre et nøjagtigt dagligt Regnskab over sine Ud-
gifter og Indtægter, thi først derved faar han Ind-
blik i, hvilken Driftsmaade, der betaler sig bedst.
Hr. Lærer Jørgensen, Olsker, har udarbejdet en

Regnskabsbog for Landmand.

der er let og bekvem at føre og beregnet for et
Aar. Den koster kun 65 Øre og faas i Bogladen
og i Allinge Bogtrykkeri. Det bliver den bedste og billigste Nytaarsgave,
hvormed en Husmoder kan glæde sin Mand.

Frisk Blodmelasse

anbefales fra Lager til billigste Dagspriser.

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

Ikke den billigste, men den lækreste Klipfisk sælger vi.

Vi har købt et stort Parti af den allerbedste Sort, (rigtig en
Lækkerbidskan).

Fineste afnakket Bilduadal Klipfisk fra 2—5 Pd. Pris 40 Øre Pd.

4 pCt. Rabat ved kontant Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Bestil Deres Regninger og Meddelelser i Allinge Bogtrykkeri

Hurtig Levering. Billige Priser.

Svensk Vid.

Optimisten: Livet er ikke saa
slem, som vi forestiller os.
Pessimisten: Nej — meget værre

Provsten, der ved Visitatsen faar
Præstefruen til Bords: Jo, jeg tak-
ker, jeg skal sidde lige ved Gaasen
— ja, altsaa den stegte, mener
jeg.

— Om Johan i Kragebo er solid?
— Jo, det er han vist. For det før-
ste er han ærlig, og for det andet
har han ingen Kredit.

Grænsegendarmen med Bajonet-
ten mod den vejfarende:

— Halt!
— Nej, bare lidt hjulbenet.

Norske Vitser.

— Hvor mange er klokken, gut-
ten min? spurgte turisten en liten
bondegut.

— Omtrent 12, svarte gutten.

— Jeg trodde, den var mere.

— Hun blir aldrig mere her, svarte
gutten forundret, for saa begynder
hun paa 1 igen.

— Hvilken bok synes De har
hjulpet Dem mest i livet? spurgte
intervjueren og stod foran den store
mand med blyant og blok i haan-
den.

— Og efter at ha betænkt sig en
stund svarte den store mand: —
Min bankbok.

Per: — Hvad er en egoist, papa?
Papa: — Det er en mand, som
altid snakker saa meget om sig selv,
saa du ikke kan komme til at snakke
om dig selv, gutten min.

Svensk Vid.

Levemanden: Det er mærkeligt,
at der findes Mennesker, som skal
bides af en gal Hund for at faa
Vandskræk.

— Og da jeg havde skudt Fuglen,
kom Lensmanden og anholdt mig.
— Men det var vel ikke din Men-
ning at skyde den?

— Nej, Meningen var at skyde
forbi, men jeg skød bum, ser Du.

— Hvorfor slog du ham!

— Han kaldte mig „slagtefedt
Kreatur“.

— Tror du egentlig Prygl hjælper
for det? Var det ikke bedre at
prøve en Afmagringskur?

Der er stort Slagsmaal i Lands-
byen.

En Moder kommer til og spørger
efter lille Erik. Et Par saarede sva-
rer:

Han kæmper ved Fronten.

Bestil Deres Regninger, Med-
delelser, Konvolutter og
Brevpapir i Allinge Bog-
trykkeri. Hurtig Levering. Billigste
Priser. Ring op Telefon 74.

Erindringsliste.

Toldkamret 7—12 Form., 2—7 Efterm.
Køkkentorret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Efterm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfilial i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-
benes Ankomst og Afgang Tirsdag
og Fredag Efterm., Mandag og
Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret 9—12 og 2—7.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren, Kontortid hver Sögnedag
Kl. 3 paa Skolen.

Branddirektøren Mandag og Fredag
Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr.
Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Fre-
dag 7—8, Tirsdag; 3—3,30.

Forær Deres Frue

en elegant engelsk Gummifrakke

af smukt silkelignende Stof, som hos os sælges for 14,25 Kr.
faas i flere Farver.

Nordlandets Handelshus.

Bedste

Derbyshire Kakkelovnskul

anbefales fra Lager til billigste Dagspriser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning

Alle Sorter Sukker af prima Kvalitet er billigst i Allinge.

Vi har endnu store Oplag af alle Slags og sælger

Hugget Melis a 22, Stødt Melis a 20. Topmelis Nr. 1 a 22.

Dansk Puddersukker Nr. 1 a 18. Ægte vestindisk Sukker a 22.

Kun Kvalitet Nr. 1 sælges.

4 pCt. Rabat pr. kontant Betaling i

Nordlandets Handelshus.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum. NB. Altid frisk Kaffe.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Store Derbyshire Ovnkul

expederes renharpede fra Lager til den allerbilligste Pris. Det
er nu Tiden at forsyne sig til Vinteren og Bestillinger bedes af-
give til

Nordlandets Handelshus.

Til Julen anbefales stort Udvalg af alle Slags
Sølvplet og Nikkelvarer.

Kaffekander, Sukkerstel, Opsatse, Frugtskaale, Brødkurve m. m.

***** Stort Udvalg *****
af Sker og Gafler i Sølvplet og Sølv.

Smykker, Lomme- og Stueure, Brillen, Termometre
billigst hos

Telefon Nr. 93. **A. M. Lindberg** Graveri gratis.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Vridemaskiner,
Tøjroller,
Husholdnings-
maskiner

Største Lager af
Isenkram,
Glas, Porcelæn og
Fajance.

Anker Heegaard's
bekendte
Gryder
anbefales.

Spise- og
Vandstel
samt hele
Køkkenudstyr.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.